

III. eks.

27
— 237 ml

u. g.

27

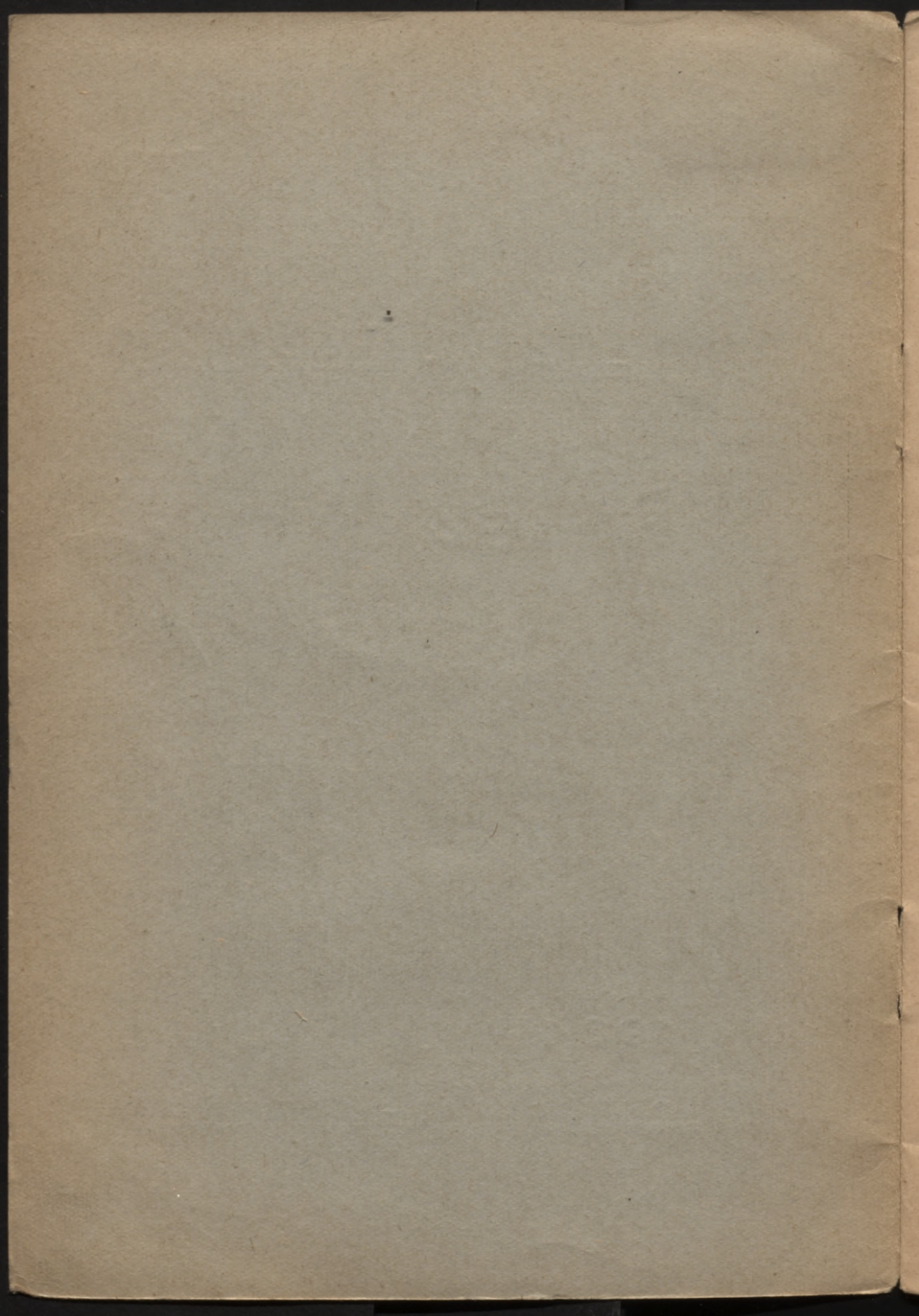
L461^p

LAUN-LIEPĀJAS

BAZNĪCAS
TAPŠANA

1934

8. JŪLIJĀ — LIEPĀJĀ

L $\frac{2^y}{237}$ m/f (P)

L $\frac{4}{461}$ (P)

Jaun-Liepājas baznīcas tapšana

L I E P Ā J Ā, 1934. G A D Ā

1
1

Pārb. 1962 g.

Latv. PSR Valsts Bibliotēka

Inv. ~~55-17511~~

0309093977

ПРОВЕРЕНО
1949 г.

H. Vaitera drukātava Liepājā,
Šaurā ielā 1. ♦ Tālrūnis 484.

Jaun-Liepājas baznīcas tapšana.

Kad Annas baznīca Vec-Liepājā tika pārbūvēta, tapa uztaisīta koka baznīciņa Jaun-Liepājā, Rolava (Šuvalova) 1905. g. (Paviljona) un Brīvības (Aleksandra) ielu stūrī, kuŗa 25. oktobrī 1892. g. tika iesvētīta priekš dievkalpošanām, kur visa Liepājas latviešu draudze varētu pulcēties. Kad Annas baznīca bija gatava un iesvētīta, Jaun-Liepājā dzīvojošie latviešu draudzes locekļi lūdza, lai pagaidam uzcelto dievnamu nenoplēstu, bet atstātu draudzei priekš īpašām dievkalpošanām. Draudze apsoliĶa Annas baznīcas mācītājam vienu palīgu algot, kas šeit varētu noturēt dievkalpošanas un arī izpildīt amata darīšanas. Papriekš draudzi apkalpoĶa pilsētas vikars Vents, kā Annas draudzes mācītāja Šena palīgs, tad no 1894.—1900. g. mācītājs T. Bernevics un 1900.—1901. g. mācītājs V. Freibergs. Līdz tam laikam visa latviešu draudze Liepājā skaitījās kā viena un visas amata darīšanas tapa rakstītas kopējās grāmatās. Taisni tai pārmaiņas laikā vienā gadā bija dzimušo un kristīto ruļļos reģistrēti vairāk kā 1200 bērnu. Tā kā draudze jau bija lūgusi, lai Jaun-Liepājā tiktu dibināta atsevišķa draudze, arī Kurzemes Konsistorija atzina, ka pie tādiem milzīgiem skaitļiem būtu derīgāki draudzi dalīt. Tā tad 1901. g. nodibinājās patstāvīga Jaun-Liepājas ev. lut. draudze. Par Jaun-Liepājas draudzes mācītāju tapa ievēlēts K. Goldbergs, kas arī no Kurzemes Konsistorijas tika apstiprināts un 1. jūlijā 1901. g. no ģenerālsuperintendenta Panka amatā ievests.

Cik vajadzīga šī draudzes dalīšana bija, izrādījās, ka jaundibinātā draudzē pirmos gados tika reģistrēti pāri par 300 bērniem, līdz 150 iesvētītiem, kādi 80 laulāti pāri, vairāk kā 100 mirušie un ap 500 dievgaldnieku.

Baznīcas vecāji, kas pie Annas baznīcas lūgšanas nāma bija ķalpojuši, turpināja savu darbu tagad pie patstāvīgas draudzes: Zusna, Kraulis, Balcers, Landers, Reinis, Reinholds kopā ar dziedātājiem Galiņa un Zēģelnieka kga vadībā sāka ziedojumus vākt, priekš koka baznīcas izlabošanas un izdaiļošanas. Cerība, pavisam jaunu baznīcu celt, radās, kad draudzes loceklis Andrējs Bergmanis bija testamentā atstājis visu savu īpašumu jaunas baznīcas celšanai. Pirmā laulībā viņam bērnu nebija. Otrā laulībā viņam piedzima meitiņa. Sieva bija ļoti slimā. Nakti mācītājs tika aicināts slimai sievai dot svēto vakariņu un mazo bērniņu kristīt. Kad sieva mira, viņa miršanas krampjos Bergmanim, kas to bija apkampis, iekoda pirkstā. Bergmanis saslima ar to pašu karstuma guļu un tika ievietots Liepājas pilsētas slimnīcā. Bērniņš bija atdots kopējai. Kad pēc dažām dienām arī bērniņš nomira un draugi to Bergmanim vairs nevarēja slēpt, viņš izsauca, kam es atstāšu visu savu mantu, jo tuvāko radu man nav, kam es to gribētu atstāt. Tad viens no draugiem teica: Tu taču milē mūsu baznīcu, atstāji savu mantu baznīcai. Šis domas Bergmani itkā iepriecināja, kaut gan ārsts vēl deva cerību uz atveseļošanos, tika izsaukts notārs uz slimnīcu, kas sastādīja testamentu, ko Bergmanis un liecinieki parakstīja.

1903. g. 10. decembrī bija sieva mirusi, 20. decembrī meitiņa un 25. decembrī, pirmos Ziemsvētkos, slēdza Andrējs Bergmanis sāvas acis uz mūžīgu dusu un uz visiem laikiem viņam par piemiņu stāvēs Jaun-Liepājas staltā baznīca.

No sākuma priekš visām evaņģēliskām draudzēm bija tikai viena baznīcas valde Liepājā, bet

27. maijā 1909. g. no valdības tika apstiprināti īpaši statūti priekš Jaun-Liepājas draudzes, pēc kuriem tad no draudzes locekļiem pašiem tika ievēlēta baznīcas valde.

Pirmā draudzes ievēlētā baznīcas valdē bija: Priekšnieks K. Rudzīts, kasieris A. Andersons, sekretars E. Ūdris, valdes locekļi: Čēze, Galiņš un Jēkuls. Draudzes vietnieki: Kr. Krūmiņš, Dr. Ekšteins, Manfelds, Štelmans, Runģis, Vegners, M. Zēģelnieks, Bumbiers, Mažis, Bērziņš, Matisons.

Līdz tam no vispārējas baznīcas valdes Bergmaņa atstātie nami bija pārvaldīšanai uzticēti draudzes locekļim Reinfelda kġm. Tagad jaunievēlētā baznīcas valde, Reinfelda kġm pateikdamies par kārtīgu un apzinīgu saimniekošanu, pārņēma visu savā pārvaldīšanā.

Šis pirmās baznīcas valdes tuvākais uzdevums bija baznīcas plānu likt izgatavot. Plānus iesniedza inženiers Polis, kas priekš augstskolas apmeklēšanas bija Liepājā par skolotāju bijis un arī lūgšanas namā ērģeles spēlējis, un arhitekts Štrandmans. Pēdējā plāns visiem tā patika, ka to pieņēma. Ar plāna apstiprināšanu bija daudz grūtības, jo tai laikā valdība labprāt neļāva jaunas luterāņu baznīcas būvēt. Valsts inženiers Jelgavā cēla dažus iemeslus — »ari, ka baznīca nebūšot diezgan gaiša«!! — un tāpēc plāns tika aizsūtīts svešo ticību garīgo lietu departamentam izšķiršanai. Tur viņš ilgi gulēja. Kad pilsētas galva Volgemuts un pilsētas galvas biedris Breikss, Pēterpili būdami pēc plāna apjautājās, viņu nevarēja atrast. Pēdīgi mūsu baznīcas plānu atrada garīgo lietu departamenta ebreju nodaļā. Ar biskapa Freifelda palīdzību tad izdevās plāna apstiprināšanu panākt. 1912. g. aprīli veco lūgšanas namu nolēma noplēst, lai tai vietā varētu celt jaunu baznīcu.

Ķērās pie draudzes nama celšanas tai vietā, kuŗu kopā ar baznīcas placi no pilsētas, ar Breikša kġa gādību, piešķīra draudzei. Apakštāvu izbūvēja

par zāli, kur pagaidam varētu noturēt dievkalpošanas, kamēr vecais lūgšanas nams būs noplēsts un jauna baznīca vēl nav gatava. Pēdējā dievkalpošana vecā koku baznīcā tika noturēta 22. jūlijā 1912. g. Jaunas baznīcas būvdarbi tika nodoti draudzes loceklim Kronberga kgm par 81.706,— rbļ.

Rudenī 1913. g. draudzes nams, kas no Ķieča kga tika taisīts, bija gatavs, tā kā arī mācītājs, kam līdz šim bija ires dzīvoklis, otrā stāvā varēja dzīvot un draudzei izdevumi par īri vairs nebija un visus ienākumus varēja izlietot baznīcas būvei. 1913. g. būves kapitāls sniedzās pie 34.154,— rbļ. No palīdzības lādes tika kā pabalsts piešķirti 5000 rbļ.

Otrā šīnī laikā ievēlētā patstāvīgā baznīcas padomē bija: Priekšnieks K. Rudzīts, kasieris A. Andersons, sekretārs A. Brekters, valdes locekļi Jēkuls, Galiņš un Ruņģis.

1914. g. 18. maijā notika pamata akmeņa likšana, kādam gadījumam baznīcas valdes sekretārs A. Brektera kgs bija priekš Galiņa kga koņa īpašu dziesmu sacerējis:

Pamatu Tavam namam liekam,
Jehova, svētais Kungs un Dievs!
Nav gala mūsu siržu priekam
Par to, ka mums ir laimējies
Šo darbu tiktāl veicināt
Un Tevi šodien godināt.

Vēl darba daudz, daudz rūpes priekšā,
Kamēr šo namu spēsīm beigt;
Vēl paies laiks, līdz klūsīm iekšā
Šai namā, Tevi pielūgt, teikt.
Bet ticība mums liecina,
Ka Tu pats nāksi palīgā.

Gan Tev, ak Gars, iz gaismas tālēm,
Nav vajadzīgs mūs' roku darbs
Tavs dzīvoklis ir debes' tālēm,

Ko spēj Tev dot tāds zemes tārps?
Tak uzklausies mūs, Debestēvs,
Caur Jēzu Tavi bērni mēs!

Mūs svēti, svētidams šo vietu
Ar sava Gara klātnību
Lai trepes te uz augšu ietu,
Kas zem' un debes' vienotu;
Lai būtu šeitān Bētele
Mums ceļojot šai pasaulē.

Pamata akmens bija likts, sastādīts raksts ar baznīcas padomes locekļu un pilsētas aizstāvju vārdiem, kopā ar tā laika naudas zīmēm un ievērojamākiem laikrakstiem iemūrēti. Darbs tikai varēja tapt veikts līdz apakšējiem logiem, tad uznāca pasaules karš un darbus vajadzēja pārtraukt. Jau ar akmeņu pievešanu no Somijas bija kavēšanās bijušas, bet uzreiz arī pārvestiem akmeņiem vajadzēja mierīgi gulēt. Tā piepildījās daži vārdi no Brektera kga dziesmas:

Vēl darba daudz, daudz rūpes priekšā
Vēl paies laiks, līdz kļūsim iekšā.

Cik daudz rūpes nav piedzīvotas šai laikā. Cik daudz no šejienes kā no Bēteles nav izgājuši bēgļu gaitā, ceļojot pa pasauli. Daži nav vairs atgriezušies, bet iegājuši debes' Zālemē. Tos kas atgriezās, saista vēl tagad cerība vienreiz savā Dieva namā iekšā kļūt. Itkā noteiktā laikā Dievs mums būtu palīdzējis draudzes namu uzcelt, citādi draudze, tā kā vecais lūgšanas nams bija noplēsts, būtu palikusi bez itekā. Pie kam vēl savāktā nauda, bez būves kapitāla arī no Stinci kdzes priekš ērģelēm dāvināti 10.000 rbl., ar krievu bankām tika aizvesta projām, un nekad vairs nav atgriezusies.

Bet līdz ar Latvijas tapšanu atkal atgriezās draudzē cerība vienreiz taču vēl tikt pie sava Dieva nama. 1920. g. tika ievēlēta jauna baznīcas padome

no 30 locekļiem un 10 kandidātiem. No tiem baznīcas valdē tika ievēlēti kā priekšnieks A. Brekters, viņa vietnieks M. Zēģelnieks, sekretars J. Petrams, kasieris J. Beķers un valdes loceklis A. Treikans. Priekšnieka īsta Dieva bērna garā un ticībā, ka Dievs nedod akmeni maizes vietā, visi stājās ar pilnīgu paļaušanos uz Dievu, pie darba. Un šo cerību un uzticību Dievs arī svētījis.

Pirmais sākums pēc kara bija piegādāt vēl trūkstošu materiālu. Izdevās no valdības izlūgt karaostā bijušo cietokšņa baznīcu noplēšanai. Tā stāvēja tukša un pie tagadējiem apstākļiem pietika pilnīgi lielā katedrāle. Daži gribēja cietokšņa baznīcu par spīķeri izlietot, citi pat runāja no tās tur kino ierīkot — jo tās gaŗenās, četrkantīgās telpas, kad viss cits bija izņemts, priekš tam kā mūri būtu derējuši, bet daži no nopietnākiem virsniekiem, kuŗiem nepatika, ka baznīca tiek pārvērsta par izpriecas vietu, deva Jaun-Liepājas baznīcas valdei padomu, griezties pie valdības, lai atļautu baznīcu noplēt un materiālu, kas vienreiz baznīcā bijis atkal baznīcā iebūvēt. Valdība mūsu lūgumam, kas bija pabalstīts no karaostas būves valdes, piekrita, bet noteica maksu par to. Tā kā mums jau tā noplēšana un materiāla pievešana no karaostas uz Liepājas pilsētu diezgan izmaksāja, tad mēs lūdzām mums to baznīcu atdot bez maksas, jo citādi mums būtu izdevīgāki jaunu materiālu iegādāt. Tad valdība mūsu lūgumu paklausīja un atdeva mums baznīcu noplēšanai. Daži vēl cerēja pamata akmeni iemūrīto zelta naudu atrast, bet tas neizdevās. Tie akmeņi mums jau bija vajadzīgi un tie ir atkal atdzīvinājuši mūsu cerību, kad varējam atkal uz priekš kara atstātiem mūriem, šos akmeņus no jauna likt.

1923. g. tika ievēlēta jauna baznīcas padome no kuŗas valdē iegāja kā priekšnieks atkal A. Brekters, viņa vietnieks P. Rozentāls, sekretārs A. Treikans, kasieris J. Beķers un valdes loceklis M. Zēģel-

nieks. Šini gadā izdevās pirmo pabalstu no valdības naudā dabūt. Tā laika ministru prezidents Meierovics un finanču ministris Punga bija Liepājā izbraukuši. Jaun-Liepājas baznīcas valde lūdza valdības kungus arī mūsu baznīcu apskatīt, pie kam izsacīja cerību ka valdība mums pretim nāks un mūs pabalstīs. Ministru prezidents Meierovics it atklāti atbildēja: Mēs labprāt jums dotum, ja jums būtu kāds nekustāms īpašums, uz ko mēs varētum aizdevumu izsniegt. Te mums atkal izpalīdzēja Bergmaņa dāvinātie nami. No četriem namiem viens bija pārdots par 15.000 rbļ. 5000 bija priekš kara izmaksāti un jau iebūvēti, bet 10.000 rbļ. tika pēc kara izmaksāti ar Latvijas naudu par 66 $\frac{1}{3}$ kap. rbļa vietā. Tā tad arī te zaudējumi, bet tie atlikušie 3 nami mums palīdzēja atkal pie naudas tikt.

1923. g. mēs tad dabūjām no Fin. ministrijas uz tiem namiem 60.000 ls. Ministru prezidents Meierovics vēl bija teicis: Ar to jūs taču neiztiksiat. To mēs arī zinājam, bet mums nebija pamata vairāk prasīt. Tie nami bija pie Kurzemes konsistorijas taksēti visi kopā uz 45000 rbļ., tā kā viens bija pārdots par 15000. Tā tad mēs tos 30.000 rbļ. līdzinājam 60.000 ls. Aizdevums mums tika izsniegts bez 0%, tikai 1% kanceļijas nodokli. Liepājas pilsētas prefekts Šteinerta kgs arī bija mūsu lūgumu pabalstījis. 1924. g. 10. maijā baznīcas būves darbi tika atkal visā pilnībā no jauna uzsākti. Tai pašā gadā saņēmam vēl uz baznīcas valdes lūguma no meža departamenta būvkokus par $\frac{1}{5}$ cenas.

Darbi tika turpināti gan saimnieciskā kārtā, gan arī ar uzņēmējiem, kā katru reizi iznāca lētāki. Visnopietnākais darbs bija jumta uzlikšana, jo jumta konstrukcija bija no sākuma domāta ar dzelzsbetonu bez kautkādiem pilariem. Jo arhitekts pie tam bija licies vadīties no mērķa, sasniegt telpas, kur klausītājiem nebūtu nekādu kavēkļu arī runātāju redzēt. Izdevās priekš šī grūtā darba dabūt par uzņēmēju

krietnu tehnikā — Jakobsonu. Tā kā no dzelzsbetona nevarēja vairs būt runas, gan materiāla piegādāšanas, gan dārguma dēļ, tad bija jāsakombinē koku sējums ar dzelzs pastiprinājumiem. Šo tehniski grūto darbu veikt mums arī tamdēļ bija tikai iespējams, ka baznīcas virsvalde uz biskapa Irbes priekšlikumu nolēma sīkus izdevumus uz kādu laiku apturēt, kamēr iesāktās baznīcas Ikšķilē un Jaun-Liepajā nebūs gatavas, jo lauku draudzes, kam netrūkst darba spēka un kuŗas arī materiālu var vieglāki piegādāt, var pašas pie nepiesiešamiem mazākiem remontiem palīdzēties, bet ka mums uz akmeņiem vismaksā naudu, atzina arī biskapa tēvs.

Kad jumts bija uzlikts, ķērās pie iekšējiem darbiem, kuŗi vēl prasīja daudz pūles, kad viss tik tālu bija gatavs, kad varēja kanceļi un altari izveidot, bija vēl viens jautājums jāizšķir, vai paredzētos balkonusus torņa galā un abās malās likt vai nē. Par to bija visi vienis prātis, ka torņa galu neizgatavotu nevar atstāt, tikai pret balkoniem sānos cēlās iebildumi, ne tikai tamdēļ, ka viņi pagaidam nebūtu vajadzīgi, bet ka naudas trūka. Tā kā izdevās no valdības vēl, uz baznīcas valdes lūgumu, pabalstu saņemt nolēma arī balkonusus taisīt vēl vairāk tamdēļ, ka arhitektūra to prasīja, un ka baznīca bez balkoniem vēl nebūtu uzskatāma kā pilnīgi pabeigta. Arī šis darbs tika ar Dieva palīdzību veikts. Baznīcas valdes priekšnieks M. Zēģelnieka kungs šinī grūtā darba laikā ir pielicis visas pūles, lai visu uz vislabāko, bet turklāt uz vislētāko pastrādātu un ir nenogurstoši personīgi un raktiski griezies pie valdības un baznīcas virsvaldes ar lūgumu draudzei palīdzēt vienreiz tikt savā Dieva namā. Un tas arī ir viņam izdevies, jo kopā ar viņa nenogurstošo enerģiju, viņu vadīja īsta kristīga atzišana, kad ko draudzei par labu dara, tad arī droši var cerēt uz Dieva palīdzību. Kā Zēģelnieka kgs visas ārējās lietas ar apbrīnojamu izveicību nokārtoja, tā Treikana kungs

visas iekšējās lietas ar grāmatvešanu un arhīvu turēja ilgu laiku priekšzīmīgā kārtībā un J. Petrama kungs bija tai laikā, kur daudz sumas gāja caur baznīcas kasi reti uzticams un veikls kasieris, tā kā baznīcas virsvaldes locekļi, kad mūsu lietas pārbaudīja, izsacīja savu atzinību par tādu labu kārtību. Kad Petrama kungs nevaļas dēļ atteicās no kasiera amata, šo grūto uzdevumu veic ar noteiktību un uzmanību Knuta kungs.

Dziedātāju koris E. Galiņa kunga vadībā ir daudz palīdzējis draudzi kopot. Kad Galiņa kungs bija bēgļu gaitās, koris vienmēr sanāca gaidīdams ar ilgām uz savu ilggadīgo vadoni, kas nenogurstoši pāri par 40 gadiem ar savu mākslu draudzei kalpojis. Taisni no dziedātājiem ir kā palīgi svētdienas skolā stājušies. Kad sarkanie vilņi draudēja arī ielausties draudzē un jaunatni samaitāt, tika zem Zēģelnieka kunga vadības nodibināts jauniešu pulciņš, kas vēl tagad pastāv ar apmēram 40 biedriem. Arī pūtēju un stīgu orķestri ir laiku pa laikam darbojušies. Sekretars Speke kungs taisni tai laikā, kur daudz rakstīšanas bija, šo uzdevumu ar sirdi un dvēseli izpildījis. Pēdējā laikā nodibināta damu komiteja papriekš ar Heinas kundzi un tad ar Krūmiņ kundzi priekšgalā ir daudz pūles pielikusi iekšējai baznīcas izdaiļošanai. Tā kopīgiem spēkiem būs iespējams nevien to visvajadzīgāko sagādāt, bet to arī labā kārtībā un Dieva nama cieņā uzturēt.

Žogs ap baznīcas sētu ir arī pašu spēkiem no baznīcas vecājiem un padomes locekļiem kopā uztaisīts

Mēs ar savu gribu un visiem saviem spēkiem nebūtu varējuši tik tālu tikt, ja Dieva žēlastība mums nebūtu piesūtījusi pabalstu no tiem, kas Kristus mīlestībā tā Kunga vīna kalnā grib strādāt.

Tā mēs ceram, ka Dievs arī uz priekšu visu šo darbību pie draudzes jaunā baznīcā uzturēs un svētīs.

Kā augstāk ievietotās dziesmas vārdi pie baznīcas pamata akmeņa iesvētīšanas 1914. g. ir sevi attaisnojuši, tā lai šīs dziesmas turpinājumā izpaustās domas sakarā ar jaunās baznīcas iesvētīšanu valdītu vienumēr mūsu draudzē un līdz ar to jaunā baznīcā.

Kaut man vai tūkstoš mēles būtu
Un visām spētu Dievu teikt;
Kā slavas pārpilns, nams šis kļūtu,
Ko šitā mēle nespēj veikt,
Ir tad vēl sirdij atliktos,
To atzīt — klusos pukstienos.

Reiz sasniegts ir nu mērķis spraustais,
Sen gaidīts. Daudzu neaizsniegts.
Lai Dieva vārds — šeit dzīvi paustais,
Skan brīvi, — jaunā nepārkliegts,
Tad roku darbs šis, tiešām kļūs
Mums svētnīca, — kur Dievs pats būs!

Tad Dieva dēlam, — Pestītājam,
Šeit grēcinieki tuvosies
Un bērni — Draugam dievišķajam
Šeit slavu nesot — pulcēsies,
»Jo Jēzus Kristus tas pats vien,
Tā vakar, šodien, mūždien.«

Šo namu svētot, — Dievs, mūs svēti!
Pats sava Gara klātnībā.
Vāc mūs kā graudus savā klētī,
Šeit neskaitamā daudzumā,
Lai ar mūs' draudze redzama,
Zem Tavas valstīb's vairoga. A. B.

Visā draudzes pastāvēšanas laikā

pavisam ir kristīti 5558
iesvētīti 3692
laulāti 2101 — pāri
miruši 4051

Pabalsti pēc kara saņemti Latvijas laikā

1923. g. No Filadelfijas latviešu draudzes	Ls	414,33
1924. g. Valsts aizdevums	„	60.000,—
1925. g. No baznīcas virsvaldes	„	30.000,—
1926. g. „ „ „	„	5.000,—
1927. g. „ „ „	„	9.000,—
1928. g. „ „ „	„	3.000,—
1930. g. „ „ „	„	30.000,—
1930. g. No garīgo lietu pārvaldes	„	20.000,—
1931. g. No Gutlanda, Cleveland Amērikā	„	721,—
1931. g. Aizdevums no baznīcas virsvaldes	„	4.000,—
1932. g. No baznīcas virsvaldes	„	11.250,—
1933. g. „ „ „	„	5.000,—
No Finanču ministrijas Valsts saimn. dep.	„	10.000,—
		<u>Ls 1.88.385,33</u>

Latvijas laikā ir pēc kārtības, kuŗu valdība apstiprināja draudzes aizstāvji ievēlēti :

1920. g. Dr. E. Ekšteins, M. Zēģelniņš, A. Brekters, A. Treikans, Kristis Upenieks, J. Lauperts, K. Reinfelds, J. Beķers, J. Petrams, A. Gabaliņš, E. Štelmans, A. Čīce, K. Gutmans, K. Tiliņš, M. Sērdiens, J. Bērziņš, E. Kērviss, Kārlis Upenieks, F. Rudzītis, F. Zavickis, K. Šrāders, J. Keiriss, J. Volkevičs, I. Plostnieks, V. Sprūdis, J. Štāls, P. Zīle, E. Šterns, J. Freimanis. A. Kaupmans — Kandidatos palika K. Oliņš, K. Ezermalis, J. Ēze, A. Šmēliņš,

J. Kerve, J. Štrāls, Ā. Tauriņš, T. Āusuls, J. Peterlevics.

Valdē tika izbīdīti: A. Brekters — priekšnieks, viņa biedrs M. Zēģelnieks, J. Petrams — sekretars. J. Beķers — kasieris, A. Treikans — valdes loceklis.

1923. g. Andrejs Šmēliņš, J. Petrams, J. Beķers, A. Brekters, P. Rozentāls, J. Eze, A. Gabaliņš, K. Rudzīts, P. Pucens, A. Čīce, K. Stedelaubs, A. Treikans, F. Rudzīts, J. Volkevičs, E. Vilemons, J. Štāls, E. Galiņš, K. Jansons, J. Lauperts, K. Petrams, Fr. Ausuls, Ev. Štelmans, J. Kronbergs, M. Zēģelnieks, A. Auce, J. Liepiņš, K. Krūmiņš, J. Pelnēns, M. Sērdiens, S. Francs. Kandidatos palika J. Jēce, D. Borovskis, I. Zvaguls, S. Runģis, J. Reinfelds, A. Lasmans. J. Vītiņš, A. Andersons, K. Upenieks, J. Ķeiris.

No tiem baznīcas valdē nāk: A. Brekters — priekšnieks, P. Rozentāls — viņa biedrs, J. Petrams — sekretars, I. Beķers — kasieris, valdes locekļi — A. Treikans un M. Zēģelnieks.

1926. g. tika draudzes padomē ievēlēti: E. Galiņš, K. Rudzīts, A. Treikans, A. Gabaliņš, A. Prenclaus, F. Zaure, J. Liepiņš, P. Pucens, E. Vilemons, K. Jansons. M. Zēģelnieks, A. Šmēliņš, E. Štelmans, Fr. Kudums, A. Brekters, A. Čīce, J. Eze, J. Petrams, A. Štegmans, K. Segliņš, J. Reinfelds, K. Kļava, L. Čibiets, A. Polis, F. Rudzīts, K. Tiliņš. J. Freimans, Jānis Vecvagars, D. Liepiņš, K. Petters, K. Stedelaubs, A. Andersons, M. Lapiņš.

No tiem iegāja valdē: M. Lapiņš — priekšnieks, viņa vietnieks A. Brekters, A. Andersons — kasieris, A. Treikans — sekretars, grāmatvedis — I. Eze, Fr. Kudums — valdes loceklis.

Revīzijas komisijā J. Freimans, K. Kļava, J. Petrams. Baznīcas padome šini sastāvā it īpaši piegrieza lielu vērību grāmatvedībai.

1929. g. tika par padomes locekļiem ievēlēti: E. Alksnis, J. Dambergs, E. Ercums atteicās un viņa vietā nāca A. Millers, J. Freimanis atteicās un viņa

vietā G. Burve, A. Cabaliņš, E. Galiņš, L. Ģibietis, A. Gulbis, K. Jansons, F. Kāle atteicās un viņa vietā E. Mangolds, J. Knūts, Fr. Kudums, Kr. Neimans atteicās un viņa vietā J. Piziks, J. Petrams, A. Polis atteicās un viņa vietā K. Petrams, E. Reichs atteicās un viņa vietā N. Petters, F. Rudzītis, K. Rudzītis, Z. Runģis, Fr. Zaure atteicās un viņa vietā A. Šmēliņš, M. Zēģelnieks, K. Segliņš, M. Sērdiens, J. Smalkis, E. Speke, J. Škipars, Art. Treimans, A. Čiče, K. Upenieks atteicās un viņa vietā J. Vitiņš, E. Vilemsons.

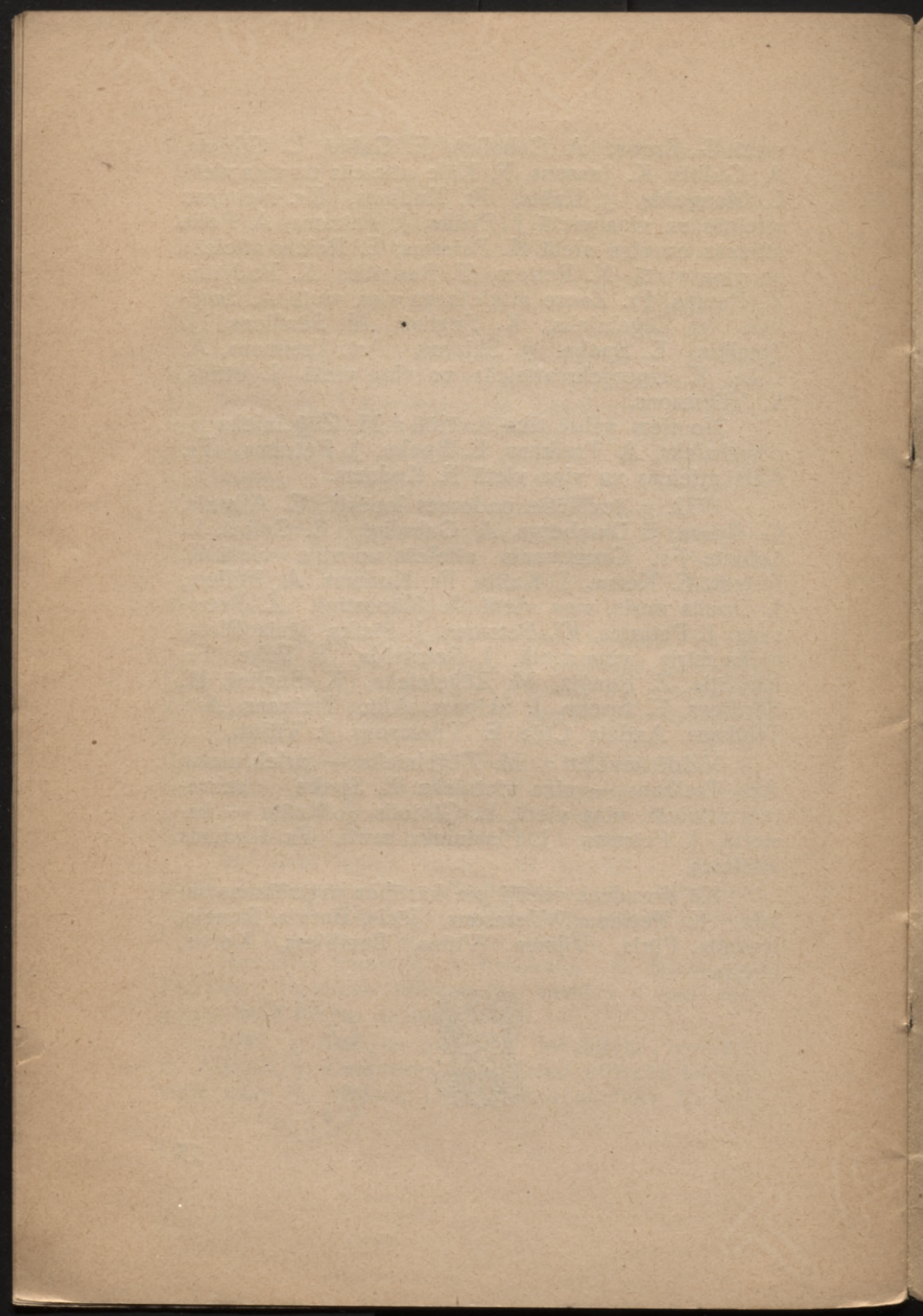
No tiem valdē tika ievēlēti: M. Zēģelnieks — priekšnieks, A. Treikans, E. Speke, J. Petrams, Fr. Kāle atteicās un viņa vietā F. Kudums.

1932. g. ievēlētie padomes locēkļi: E. Alksnis, G. Burve, J. Dambergs, A. Gabaliņš, E. Galiņš, L. Ģibietis, Fr. Gruntmanis atteicās un viņa vietā K. Peters, E. Kerve, J. Knūts, Fr. Kudums, A. Millers, J. Opelts miris, viņa vietā A. Kāpostiņš, Z. Petersons, J. Petrams, Kl. Petrams, J. Piziks, Jānis Plostnieks miris, viņa vietā J. Reinfelds, P. Puķe, Fr. Rūdzītis, Z. Runģis, M. Zēģelnieks, K. Segliņš, M. Sērdiens, E. Speke, J. Škipars, Alfr. Treikans, Art. Treikans, Andžis Čiče, E. Vilemsons, J. Vitiņš.

Valdē ievēlēti: M. Zēģelnieks — priekšnieks, Art. Treikans — viņa vietnieks, E. Speke — sekretars atteicās, viņa vietā, L. Ģibietis, J. Knūts — kassieris, J. Petrams, J. Plostnieks miris Fr. Kudums atteicies.

Kā draudzes vecāji pie kārtības uzturēšanas palīdz; K. Petrams, Vilemsons, Jēcis, Burvis, Runģis, Rudzīts, Pūris, Viļums, Vitiņš, Bumbiers, Kerve, Dreija.

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0309093977

-20

174. JULI 1934